

Verantwoord vaderschap

Van vaders mag verwacht worden dat ze als Job bidden voor hun kinderen ook als andere wegen worden gegaan. Zien en merken onze kinderen dat we gasten en vreemdeling op aarde zijn? Is ons leven een dagelijkse preek? Zonder een woord te zeggen stralen we uit wat de diepste intenties van ons aardse bestaan zijn. De levensstijl van vaders zegt meer dan duizend woorden.

Waarheen gaat gij?

Na een periode van rust komt het vergaderseizoen op gang. Vooral in de vakantieperiode kunnen we tot het inzicht komen dat we slechts gasten en vreemdelingen zijn. We gaan, komen, doen indrukken op en trekken verder. Als we niet op vakantie zijn gegaan, om welke reden ook, zien we familie, gemeenteleden, kennissen etc. gaan en komen. Dit alles brengt ons tot het besef dat we hier geen blijvende stad hebben, maar slechts op doorreis zijn. Een ieder persoonlijk zal eens dit leven achter zich moeten laten. Is dit niet aangrijpend, dat we alles en iedereen achter ons

moeten laten om voor Gods rechterstoel te verschijnen? Of zijn we als Abraham, waarvan staat: 'Want hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.'

Toogdag mannenbond 2013

D.V. zaterdag 19 oktober worden er in de Bethelkerk te Lunteren op de landelijke toogdag 2013 van de Hersteld Hervormde Mannenbond twee lezingen gehouden. Respectievelijk spreekt 's morgens en 's middags: ds. R. van de Kamp uit Putten over: Waar zijn de vaders? en ds. H. Zweistra uit Nederhemert over: Vaderschap. Beide predikanten geven een korte inleiding.

Waar zijn de vaders?

Waarom hebben wij mannenverenigingen en een mannenbond? En geen vaderverenigingen? Ik begrijp dat deze vraag pijn kan doen voor mannen die, om welke reden dan ook, nooit vader geworden zijn. Uiteraard is dat niet de intentie van de vraag naar vaderverenigingen. Wat dan wel? Als wij om ons heen kijken en eerlijk de zaken onder ogen zien, dan zijn er grote zorgen. De traditie brokkelt in een sneltreinvaart af. En dan bedoel ik niet alleen de traditie (met een kleine 't'), maar heb ik de Traditie (met een hoofdletter) op het oog. Het leven naar Gods Woord en instellingen. Zijn wij nog in staat om aan onze jongeren uit te leggen, waaruit die Traditie bestaat? Wat de grote waarde daarvan is en welke rijkdom daarin ligt opgesloten? Wij maken ons grote zorgen over jongeren die dreigen af te haken. Niets is meer vanzelfsprekend. Onze jongeren groeien op in een wereld die op drift is geraakt. Alleen het bijhouden van de 'social media' vraagt al een enorme hoeveelheid tijd en energie. Steeds meer jongeren zijn chronisch vermoeid en hebben last van stress en angst. Er moet zoveel.. Het beeld ontstaat dat ze niet gemotiveerd, ongeïnteresseerd, lui en oppervlakkig zijn. Hebben onze jongeren een probleem? Of zijn onze jongeren een probleem? Of ligt het probleem bij de ouderen? Deze laatste vraag is gevaarlijk. Wat doet het

met jongeren als zij voortdurend horen dat het probleem bij vader en moeder ligt? Het ligt complex! Het gevaar is groot om het probleem dan maar te negeren en het vervolgens nergens meer over te hebben. Dan zijn theologische discussies hiermee in vergelijking nog het meest veiligst. Maar door het probleem niet bespreekbaar te maken, woekert het door. Wat blijft er dan over van onze gezinnen? Van onze kerken en gemeenten? Van onze volgende generaties? Er moet iets gebeuren! Voor activisme zijn we bang. Lijdelijkheid is ook geen oplossing. Waar zijn de vaders? De gezagsdragers? 'Toen zeide Jakob tot zijn huisgezin, en tot allen die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden die in het midden van u zijn, en reinigt u, en verandert uw klederen' (Gen. 35: 2). Er is een roep om duidelijkheid! En tegelijk een stuk verlegenheid. Hoe moet het? Waar zijn de ambtsdragers? De leraars? De identificatiefiguren? Waar zijn de vaders?

Vaderschap

Korter of langer geleden stond u met de hand van uw vrouw in uw hand in Gods huis voor Zijn heilig aangezicht. Bewogen hoorde u de inhoudsvolle woorden vanuit het formulier aan: 'N. Bekent gij hier voor God en Zijn heilige gemeente, dat gij genomen hebt en neemt, tot uw wettige huisvrouw N., hier tegenwoordig; haar belovende, dat gij haar nimmermeer zult verlaten, dat gij haar zult liefhebben...' Uw antwoord was duidelijk: 'Ja...' U hebt dat in die ogenblikken van harte gemeend. Na die prachtige dag volgde het dagelijkse leven en samen zag je uit naar de kroon op het huwelijk: de kinderzegen! Wat een ogenblik als je vrouw je in je oor fluistert dat er nieuw leven mag verwacht worden! Je leven staat letterlijk op z'n kop! Ik mag vader worden! Straks zal een kind mij/ons toevertrouwd worden. Na die boodschap zak je in je stoel weg. God wil ons een pand toevertrouwen maar... is het toevertrouwd? Kan ik het kind in de vreze Gods opvoeden? Hoe zal dat moeten? Wat verwacht de Heere van mij als vader? Hij legt Zijn borduursel in mijn handen en Hij weet dat ik een mens ben die geneigd is tot alle kwaad! Wat gaat er dan een appel op mij uit als vader om niet langer onbekeerd voort te leven. De Heere legt dat pand in mijn handen opdat ik het aan Hem zou terug geven. In dat eeuwigheidsperspectief dient onze opvoeding te staan. Ik ben Zijn hand in de begeleiding naar de volwassenheid! Ben ik werkelijk Zijn hand, want dat betekent dat ik ook met Hem verbonden ben en is dat zo? Wat een vragen! Tijdens de huwelijksdienst is mij voorgehouden dat ik als hoofd van het gezin profeet ben om mijn vrouw en kinderen te onderwijzen, priester om mijn vrouw en kinderen te troosten en bij te staan en ik ben koning om mijn vrouw en kinderen te beschermen tegen de zonde en ons verdorven bestaan. Versta ik de inhoud van die ambten? Wat heb ik er van terecht gebracht? Ben ik voor mijn kinderen transparant tot op God? O, als ze nog aan mijn hand lopen kan ik uitstekend opvoeden, maar nu... nu ze de puberteit inschieten. Even geleden verscheen er een boekje met als titel: 'De vaderen zijn er niet meer...' Is dat ook op mij van toepassing? Ben ik wel de man die het geld binnenbrengt, maar geen vader die het kind aan de

voeten van Christus neerlegt? Weet mijn kind ervan dat er een biddende vader is of moet hij zeggen en pijnlijk vaststellen dat er van alles aanwezig is behalve een biddende vader? En wanneer houdt de opvoeding op? Houdt ze überhaupt ooit op? Toch vader, geroepen vader om het vaderschap in afhankelijkheid van Gods lieve Zoon uit te mogen oefenen. Dan kun je jezelf geen voldoende geven en moet je gedurig op de knieën om verzoening af te smeken over al je domme en dwaze uitvallen. 'Gesproken, o God, waar ik moest zwijgen en gezwegen waar ik moest spreken.' Wat blijft er over? Schuld! Schuld! Daarom mag wel in ons hart en op onze lippen de taal van de dichter aanwezig zijn: 'Verzoen die zware schuld, die ons met schrik vervult, bewijs ons eens genade.'

Om over na te denken

Dit brengt ons bij de vraag hoe ernstig is het? Zonder te generaliseren: Is er onder onze kerkjeugd geen sprake van een onheilspellende leegte? Zijn we als vaders en gemeente ervan doordrongen dat de toekomst van de kerk op het spel staat, en daarmee de toekomst van ons volk. Is er geen uit-holling gaande van binnenuit? Is geen sprake van hetgeen staat in 1 Petr. 4:17a: 'Want het is de tijd dat het oordeel begint van het huis Gods.' Geven we als vaders en leden van onze kerk wel het goede voorbeeld? Kunnen onze jongeren zich met ons leven en onze levensstijl identificeren?

Wat moeten wij doen mannenbroeders? De Heere laten werken, door ons, onze gezinnen en kerkelijke gemeente tot Hem te bekeren; 'maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!' Dit vraagt biddende vaders en gemeenteleden. Wanneer Zijn Geest waait door dorre doodsbeenderen in de gezinnen en de gemeente, zal het gaan leven. Alleen van de trouw Gods kunnen wij leven; en die trouw van God is ook voor onze kerk en gezinnen. 'Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht, dat Zijn verbond niet trouweloos wil schenden. Noch van Zijn wet afkerig d'oren wenden, maar die, naar eis van Gods verbond betracht.'

K. van den Herik | secretaris

Hersteld Hervormde Mannenbond (HHM)

Voorzitter	J.C. den Toom, Oldebroek Tel. (0525) 71 20 72
Secretaris	K. van den Herik, Opheusden Tel. (0488) 44 27 49 mannenbond@hersteldhervormdekerk.nl
Algemeen adjunct Penningmeester Leden:	E. Muis, Putten D. van de Graaf, Streefkerk A.J. Beekman, Rijssen N. de Bree, Kesteren E.J. Diepeveen, Rheden A.J. Doorn, Nieuwe-Tonge J.D. van Vugt, Wijk en Aalburg
Bankrekeningnummer	NL06RABO0119147181 t.n.v. Hersteld Hervormde Mannenbond